

Arropa estilo propioa landu du, Londresen ez zegoen eskaintza mota bat osatuz. GAUR8

nuen Chelsean, eta, azkenean, animatu egin nintzen», gogoratu du.

ARRETA BEREZIA ETA FIDELTASUNA

Hamar urte ondoren ibilbidearen emaitzak ikusita, eta denborak bere formulari arrazoia eman ote dion galdetuta, umil agertzen da, merituen zati handi bat bezeroena dela iritzita. Haien fidelotasuna gorai-patzen du, baina, aldi berean, denda eskaintzen duten arreta pertsonalizatua ere badagoela gakoa uste du bergararrak. «Chelsean oso bezero jatorrak ditugu, baina denda eramaten dugun moduan ere asmatu dugula uste dut; bezeroekin denbora asko pasatzen dugu, herrietan egiten den bezala, beren izenez ezagutzen ditugu, umeak hazten ikusten ditugu... Konfiantza handia daukagu».

Bereizgarria da, halaber, eskaintzen duten estilo klasikoa, berezko ukituarekin. Gaur egun

saltzen duten arroparen %75 Amaiak berak diseinatutakoa da. Gonak, galtzak, soinekoak, jertseak... bere sormenetik ateratakoak dira. Estatu espainiarrean ekoitzi eta Londresen saltzen ditu ondoren, baita Internetez ere; beraz, munduko edozein lekutatik eros daitezke bere arropak. Hain justu, Kate Middleton bezero zuela jakin zenetik, besteak beste, Australia, Hong Kong nahiz Zeelanda Berriatik jarri dira berekin harremanetan arropak erosteko.

Inspiratu eta diseinuak egiteko garaian, Londres bera oso aberasgarria dela uste du Arrietak, baita lanagatik nahiz plazeragatik egiten dituen bidaiak ere. Hiru umeen ama izateak ere eragina du, eta, haietatik ikasteaz gain, gertuko seme-alabengandik ere ikasten du: zer janzten duten, zer duten gustuko, zerekin dauden eroso...

«Eta ba al dago ezberdintasunik Euskal Herriko estiloaren

eta bertan duzuenaren artean?», galdegin diogu. Erantzuna pentsatu, eta, segundo batzuen buruan, «zonalde batzuetan, Bilbon edo Donostian esaterako», umeak Amaia Kids estiloaren antzera janzten direla uste duela esan digu. Hala ere, «Euskal Herria nahiko aldatu dela» eransten du, baita «lehengoa, estilo klasikoa, galtzen» ari dela.

Etorkizunari begira, eta dituen erronka berrien inguruan, onartzen du denda asko jarri direla berekin harremanetan elkarlan akordioak proposatzeko; alegia, Amaiak diseinatzen dituen arropak saltzeko. «Ziur aski hortik joango da kontua etorkizunean», aurreratu du, beraz, datozen asteak eta hilabetek lan eta lan igaroko ditu. Atsedena abuztuan hartuko du, urtero Zarautzen familia osoak elkarrekin igarotzen duen oporraldia «barkaezina» delako. •

Oihane Larretxea de la Granja

Ufa...

Saioa Iraola Urkiola

a lau orduko bilkura bat egin dugu Donostian, hitzaldiak, sareak, bile-

rak, kartelak, pegatinak... kontu pila bat izan ditugu langai. Energia handirik gabe jaiki naiz, baina, ki-deek beharbada nabarituko zidaten arren, ez dut adierazi. Ez diet adierazi nola sentitzen naizen, nola nengoen hemen eta orain, ez diet galdetu zer moduz dauden eta haiek ere ez didate galdetu. Bilkuran hitz egin beharrekoez hitz egin eta bukatu dugu. Bagoaz korrika eta presaka beste bilkura batera edo etxera, pilatesera, yogara, psikologora, naturistarengana edo masajistarengana.

«Ez dakit nondik hasi, *sinmas*, hainbestean, hementxe, ongi esan beharko, segi eta segi, *tirando*, besterik gabe, nekatuta...». Azkenaldian inguruan, hainbat militanteren ahotik entzun eta gorputzetik sentitutako adierazpenak dira hauek. Zer moduz galdedin diot kideari eta «ufa...» luze bat erantzun dit. Erantzun hori behin baino gehiagotan entzun eta eman izan dut. Nondik hasi... Askotan nahi edo behar bezainbeste elkarri galdetzen ez diogun galdera izanik, kosta egiten da. Entrenamendu faltagatik esapide hutsetan gelditzen naiz, eta kosta egiten zait aliantza eta elkarlan espazioetan ni naizen guzti horrekin agertzea, adieraztea.

«Zer moduz zaude? Zer moduz gaude?» galdetzea, elkar entzuteko tartea hartzea, elkar babesteko estrategiak lantzea eta gozatzeko eta ongi pasatzeko ekinbideak aurreikustea ere badirelako etorkizun berri bat eraikitzeke pausoak. Bihar gure desioez, egoeraz eta nahiez hitz egitea proposatuko dut bileran, edo dantzatzera irteera edo potetxo bat hartzea ondo ko tabernan, zuritza eta azeitunak lagun. Amaierarik gabeko gai ordenak itxaron dezake, erronka handiek ere bai, ez ote gara pertsona zoriontsurik gabeko iraultza egiten ari? •